

ANTONI FONT i CATERINA MARTÍ
Mestres de Primària

Les Rondalles a l'escola

l desig d'unir esforços entre els mestres que treballàvem al mateix centre, la necessitat

de cercar noves perspectives que ens ajudassin a afavorir la creativitat i rompre la monotonia dels esquemes establerts, l'afany d'afavorir la identitat de l'escola i de l'alumnat..., i altres circumstàncies, ens conduïren a iniciar el camí cap a l'exploració del món del teatre. Eren els inicis dels anys vuitanta.

El vestit nou de l'emperador, El jardí de Flaire-Nas, El dimoni Cucarella, Les illes dibuixades, L'amor de les tres taronges, La fada, Utinghami, el rei de la boira i El testament del Nasi, són les obres que any rere any es treballaren i que marcaren la fita de cada fi de curs a l'escola pública de Valldemossa, a manera de cloenda.

Al cap d'un temps d'haver iniciat l'experiència, pensàrem que seria interessant expandir-la, i establir una mena d'intercanvi entre altres escoles. Unes professores dels centres públics de Santa Eugènia i Alcúdia, que també treballaven l'art escènic, se sentiren atretes per la idea, i fou a partir d'aquí quan s'organitzà una mostra de teatre escolar entre els dos centres abans esmentats i el de Valldemossa.

Aquesta mostra exigia el treball en grup de l'equip de mestres, és a dir, l'intercanvi d'idees, mètodes de treball, ajudes puntuals... Al llarg del curs es feien reunions per parlar

sobre el projecte i per exposar i comentar el que es treballava. Cada any, cada centre participant representava la seva obra als altres.

Creiem que fou una experiència enriquidora i a la vegada engrescadora. D'una banda, perquè veure i conèixer el que fan els altres sempre

Dibuix: Miquel Noguera

ajuda a rectificar errors i també a ser més crítics amb el treball propi. I de l'altra, perquè aquest intercanvi afavorí l'obertura de cada comunitat educativa.

En aquest article explicarem el muntatge que representà *L'amor de les tres taronges*, adaptació d'una rondalla mallorquina recollida per mossèn Antoni Maria Alcover, que s'estrenà el dia 25 de maig de 1984, a Santa Eugènia. L'obra representava l'escola pública de Valldemossa a la II Mostra de Teatre Escolar.

L'adaptació del text rondallístic —respectant fidelment la trama, els personatges i la modalitat del llenguatge dialectal— la féu Caterina Martí. Aquest fou el primer pas. L'únic element innovador referent a aquest aspecte fou la creació de la figura del Cor, com si es tractàs d'una tragèdia grega. El Cor anava alertant els personatges sobre la incertesa del seu destí. Durant tota la representa-

ció romania en un costat de l'escena. Els personatges que en formaven part duïen el rostre cobert per una màscara.

Un dels motius de la creació del Cor fou per facilitar la comprensió al públic, ja que podia disposar d'uns micròfons fixos i bastant potents.

L'obra quedà integrada per una obertura, set escenes i un comiat.

La música, creada especialment per a l'obra per Antoni Font, es féu sobre temes de cançons populars com *El copeo de muntanya* i *Una teringa*. Hi ha fragments musicals que són totalment instrumentals, com ara l'obertura.

Tota la part musical s'enregistrà en un estudi a fi d'evitar problemes tècnics el dia de la representació. El Cor era l'únic que posava les veus en directe.

Les lletres de les cançons són inventades, les úniques que són del

text de la rondalla són la que canta la dona del gegant i la del gegant.

Cançó de la dona del gegant:

*«Es meu homo, que és gegant
i amic d'un drac
que tot lo món cerca
que tot lo món sap...»*

Canço del gegant:

*«Sent olor de carn humana
ja en menjarem aquesta setmana
si el dimoni no ens engana»*

També es féu una coreografia específica per a l'obra. Maria Marqués, mare d'una alumna, en fou l'autora.

Els efectes especials com ara renou de formigues, d'animals feroços, de serps, de portes..., es feren en directe amb intruments de percussió.

Quant a la part plàstica, es feren quatre caparrots amb paper i cola. Tres d'aquests corresponien als tres gegants i l'altre a la bruixa.

El taronger d'on sorgiren les tres taronges que donaren vida a les tres fadrinetes, es féu amb cartró. Un nin el duia subjecte al cos. Les màscares que duien els qui formaven el Cor es confeccionaren amb bencs de guix.

Un senzill teló de fons, de roba de color negre, serví de fons per a tota l'obra.

Mentre s'anava representant l'obra, es projectaven foses de diapositives en un costat de l'escena. Era un element més, de caràcter plàstic, que s'afegia a tot el conjunt. Les diapositives, fetes pels mestres, cren alienes al tema de l'obra.

Del vestuari se n'encarregaren els pares i les mares, prèviament assessorats pels mestres.

Respecte a l'organització de tot el muntatge, cal dir que hi participà tot

l'alumnat del centre, des de 1r d'EGB fins a 8è., ja que es tractava d'una escola petita.

L'obra es treballà a les classes de llengua catalana, música, educació física i plàstica.

Uns alumnes actuaren, i uns altres ajudaren en l'organització. Així, un grup de vuitè s'encarregà de la part tècnica de so i llums, i un altre de les projeccions de diapositives.

L'amor de les tres taronges es representà a Santa Eugènia, a Alcúdia i a Valldemossa, al palau del rei Sanç. I com a cosa extraordinària, es presentà al premi de teatre Ciutat de Palma, per aquest motiu també s'escenificà al saló d'actes de Can Domenge, a Palma.

De llavors ençà ha passat molt de temps, però estam segurs que l'experiència del món del teatre és encara viva en el record de tots els qui hi participaren, i que suposà quelcom de positiu, no ho posam en dubte.

TALLER GRÀFIC RAMON

La Bona Impressió

EDICIONS
COMUNICACIÓ IMPRESA
AUTOEDICIÓ
DISSENY GRÀFIC
TREBALLS D'ALTA QUALITAT

JAUME BALMES, 43 - TEL. 75 44 32 - FAX 20 70 13
07004 PALMA - MALLORCA

Carrer d'en Rubí, 5
Tel. (971) 71 38 21
07002 Palma (Mallorca)